

ALFÖLDI MÉHÉSZET

A SZEGEDVIDÉKI MÉHÉSZ-EGYESÜLET HIVATALOS LAPJA
MEGJELENIK MINDEN HÓ 15-ÉN.

<p>Munkatársak: GUSED FERENC, állam- pénztári tanácsos. HARTVIGER ÁGOSTON. Losonc.</p>	<p>Felelős szerkesztő: F O L Ó P J Ó Z S E F ELŐFIZETÉSI DIJ: Egész évre 160 K Félévre 80 K</p>	<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Szeged, Ozátróvszky-utca 4. sz. hova a lap szellemi részét illető közlemények is küldendők. Kiadja: Fülöp József. Telefon 739</p>
<p>A „Szegedvidéki Méhész-Egyesület“ évi tagsági díja 1922. évtől kezdve 80 korona, minek ellenében kü- lön díj nélkül jár hivatalos lapunk, az „Alföldi Mé- hészet“ is. A tagdíjak az egyesület címére küldendők: Szeged, Berlini-körút 5. ♦ Telefon: 5—56.</p>	<p>—: EGYES SZÁM ÁRA 18 KORONA. —:— Egyes számok külön is kaphatók, a Mézértékesítő Szövetkezetben. - Szeged, Szent István-tér 5. —:—: Telefon 17—25.</p>	

Szövetség és kongresszus ügye.

A megalakítandó Méhész Szövetség és kongresszus ügyében kibocsátott körlevelünkre a Pécsi székely „Baranyai Méhészkör“ a következő átirattal felelt:

A Szegedvidéki Méhészeti Egyesület Elnökségének

Szeged.

A Baranyai Méhészkör a Szegedvidéki Méhészeti Egyesület választmányának, valamint az Országos Magyar Méhészeti Egyesület ankétjén beferjesztett és letárgyalt javaslatokat az Országos Méhész kongresszus összehívása és az Országos Méhészszövetség megalapítása tárgyában hozott határozatait a folyó hó 16-án tartott választmányi ülésünkön párhuzamba állítva letárgyalta és ott a következő határozatot hozta a 11 alapító, 509 rendes tag és 25 pártoló tagja nevében:

A Baranyai Méhészkör erkölcsi és anyagi tekintetben lámogat és aktív közreműködik minden olyan méhésztársadalmi mozgalomban, mely egy, az ország összes méhészeinek egyenjogú képviseletét célzó szövetség kiépítésére irányul. Egy országos kongresszus összehívását szükségesnek tartja, ennek helyétül legalkalmasabbnak Budapest-et véli, ugy a központi fekvéséből kifolyólag, mint a Földművelési kormány székhelye miatt, és a megtartás időpontjául augusztus második felét tartja legalkalmasabbnak, az összehívást esz-közölné az OMME, de erre minden eddig létező és addig megalakuló méhésztársadalmi alakulat meghívása okvetlenül szükséges. A B.-M. kör a Szövetségbe csak azon esetbe lép be, ha körünk teljes egyenjogú autonóm testület marad, a Szövetség tagjai egyenlő jogokat élveznek és a kötelezettségeket is egyenlően, arányosan viselik; semilyen alakulatnak fiókköre vagy bármely formában alárendelt szerve nem lessz. A Szövetségbe mint testület lép be, melynek üzemi kiadásához egy, a tagok számának arányában megállapítandó és közösen elfogadott kulcs szerint járul hozzá. A kiépítésre mintegy mintául szolgálhatna a Gosz szervezete, melyben minden vármegye gazdasági egyesülete mint önálló és autonómtestület lépett szövetségi viszonyba.

A Szövetségnek lehet egy közös lapja, ez azonban nem befolyásolhatja, hogy bármely egyesület, vagy egyesületi csoport saját lapját ki ne adja. *Ismételtten kijelentül, hogy a kongressusra tekintet nélkül az eddigi körülményekre, minden méhészalakulat — és nem egyes kiválasztott személyek hívandók meg. Az egésznek a céltudatos munka jegyében minden féltékenykedés és vezető szerepi aspirációk nélkül kell megvalósulnia, egyenlő jogu és autonom testület Szövetsége kell hogy legyen.*

A titkár, valamint a helyiségének megválasztása a kongresszuson képviseltetű alakulatok taglétszámának megfelelő szavazati joggal történjék.

A megtartandó kongresszuson a Baranyai Méhészkör két kiküldöttje által *Csitronyi Jenő* és *Szieberth Árpád* fogja magát képviseltetni, akik a fentebb részletezett határozat szellemében nyerne teljes felhatalmazást.

Jelen határozatot mielőbbi válasz kérése mellett megküldjük a Szegedvidéki Méhészeti Egyesületnek, az Országos Magyar Méhészeti Egyesületnek, a Méh és Magyar Mézértékesítő Szövetkezetnek, valamint lapunkban szó szerint köölni fogjuk.

Pécsett, 1922. évi július 20 án.

Méhésztársi üdvözzellet:

Szieberth Árpád, sk.
titkár.

Förster Jenő, sk.
elnök.

Csitronyi Jenő, sk.
ügyv. titkár.

Egész terjedelmében közöljük ezt az átiratot, hogy minden vélemény alkalna legyen az egész méhésztársadalomnak mérlegelni.

A miskolci méhészegyesület annak a véleménynek adott kifejezést, hogy tudtával van egy szövetség, ezt kellene működésre kelteni, másikat tehát ne csináljunk.

Lényegében nincs véleménykülönbség közöttünk. Mi is ugyanezeket akarjuk.

Mi szintén úgy tudjuk, hogy megvan s jóváhagyott alapszabályok alapján van meg a „*Magyar Méhészek Országos Szövetsége*.” Ennek elnöke is Szilassy Zoltán. Ez a szövetség azonban nem működik és úgy látjuk Szilassy Zoltán tervszerű törekvése következtében nem működik. Ezt úgy éri el, hogy mint elnök egyszerűen nem hívja össze az ülést. Így azután feltűnés nélkül el lehet altatni a Szövetséget, amelyre éppen a mai időkben hatványozott feladatok megoldása hárulna.

Hogy azonban tisztázzuk a helyzetet és színvallásra bírjuk az elnököt, július 15-én levélet intézett egyesületünk Szilassy Zoltánhoz, amelyben kérjük, tartja-e még ma is ennek a Szövetségnek az elnökségét, ha igen, hajlandó e ezt a szövetséget gyűlésre összehívni? Továbbá egyáltalán főnáll-e ez a Szövetség, ha nem, feloszlott-e, mikor, ki oszlatta föl?

E levelünkre hat hét alatt, nem kaptunk választ.

Megkönnyíti helyzetünket a Baranyai Méhészkör, amely határozatát Szilassy Zoltánnak is megküldötte, aki már most válasszal oda is tartozik.

Igy minden oldalról ostromolva, végre is a válasznak meg kell érne.

Amennyiben várakozásunkban csalódnánk, módunkban van egyéb uton is a helyzet teljes tisztázására lépéseket tenni.

Kijelentjük, miszerint örömmel fogadjuk, hogy ha a szövetségi és kongresszusi ülés összehívását helyettünk más méhészegyesület magára vállalja; hozzájárulunk ahhoz is, hogy ez Bpsten tartassék meg. De viszont kívánjuk a pécsi méhésztársakkal egyöntetűen — és azt hisszük ebben nincs véleménykülönbség a méhészegyesületek között — hogy a kongresszusra *minden méhészalakulat meghívassék és ne csak egyes kiválasztott személyek* és hogy a „Méhész Szövetség“-be belépett vagy belépő méhészegyesület mindenike megtartsa teljes önállóságát és függetlenségét.

A méhészegyesületek azonban nem mutatnak ezek iránt a fontos kérdések iránt kellő érdeklődést. Körleveltünkre például nem feleltek eddigelő: a győri, a vas megyei, székesfehérvári, szekszárdi, kunszentmártoni, debreceni, orosházai, békéscsabai, makói, hódmezővásárhelyi, kecskeméti, ceglédi, gödöllői, mosoni, bajai, tótkomlói, nagykanizsai, nyiregyházai méhészegyesületek.

Feleletet adtak: a salgótarjáni, az alföldi, a miskolci, a Békésmegyei Méhtenyésztők Egyesülete, a Dzirzon Egyesület, a Méhgazdasági Szövetkezet, a Baranyai Méhészkör (Pécs).

Egy nagy országos mozgalom megindításánál nagyobb érdeklődésre számítunk a méhészegyesületek részéről.

Tekintettel az érdeklődésnek ezen hiányára, tekintettel a felemelt vasuti tarifára, amely költségesebbé teszi az utazást, tekintettel a végtelen súly mézelési eredményre, amely a méhészek kedvét igen lehűtötte, mérlegelés tárgyává tesszük, nem volna-e célszerű a kongresszus elhalasztása talán őszre, vagy éppen tavaszra.

Erre nézve is kérjük a méhésztársak és a méhészegyesületek véleményét. Szeged, 1922 augusztus 20.

A „Szegedvidéki Méhész-Egyesület
elnöksége.

Az inséges méhcsaládok megmentése.

Méhésztársaink köréből egyre több és több helyről érkezik panasz a kedvezőtlen hordási viszonyok, a nagy szárazság következményeiről, a méhcsaládok téli élelemszükségletének hiányáról. A tavaszi hordás nagyon sok helyütt felesleget nem adott. A két hónapig tartó aszály szaharai hősséggel a tisztesfüvet teljesen kiégette, úgy hogy a méhcsaládok nemcsak gyűjteni nem tudtak, de meglevő mézkészletüket élték fel. Erthető tehát, ha mindegyre többen és többen kérik már most egyesületünk közbelépését a kormánysegítséget illetőleg.

A sok átirat közül adjuk egyik legjellegzetesebbet, a Békésmegye és környéke Méhtenyésztők Egyesülete következő átiratát egész terjedelmében:

A Szegedvidéki Méhészegyesület tekintetes Elnökségének, Szeged.

Néhány hónappal ezelőtt nagyrabecsült egyesületüktől indult meg a mozgalom a vidéki méhésztárszegyesületeknek egy országos szervezetté leendő tömörítése iránt. Ez indít bennünket arra, hogy alábbi indítványunkkal is t. Egyesületüket keressük fel.

Köztudomásu dolog, hogy az elmúlt év nagy szárazsága folytán az Alföld egy igen nagy részén a méheknek egy csepp hordásuk nem volt, s

így megfelelő mézkészlet hiányában a méhcsaládok legnagyobb részt nagyon rosszul lettek betelelve, s talán részben ennek is tulajdonítható, hogy méhcsaládjaink 60—80 százaléka a tavasszal, sőt a tél folyamán elpusztult.

Az Országos Magyar Méhészeti Egyesület közvetítésével kaptunk ugyan mi is méhetető denaturált cukrot, azonban éppen *karácsony előtt* és így azt beteleléshez későn érkezve, felhasználni nem lehetett s így méhcsaládjaink nagy része éhen pusztult el.

A folyó év tavaszán figyelmesen gondozott méhcsaládjaink legnagyobb részben pótolták a téli elhullás folytán előállott veszteséget, szépen fejlődésnek indult méhészetünk azonban a már majdnem két hónap óta tartó szárazság ismét a múlt évi veszéllyel fenyeget bennünket. Nincs hordás, nincs mézelés.

Azon reménykedésünk, hogy az akácvirágzáskor elmaradt mézelést majd a tarlóvirág pótolni fogja, most már nem jöhet számításba, mert ha kapnánk is egy kis esős időt, a gazda igyekezni fog azt arra felhasználni, hogy földjét felszántsa, úgy hogy a tarlóvirágnak már nem látnánk hasznát.

A múlt év szomorú példája lebeg előttünk, amikor a t. Egyesületet arra kérjük, — ha önök is osztoznának felfogásunkban — már most mozgalmat indítani sziveskedjék *kedvezményes áru méhetető cukor kiutalása iránt*, azonban ennek csak akkor lenne meg a kívánt célja, ha a cukrot legalább még szeptember hó folyamán megkaphatnánk és feleltethetnénk.

A múlt év folyamán mi magunk is folyamodtunk ilyen kéréssel a Földmívelésügyi miniszter urhoz, ez évben még nem tettük ezt, azonban ha a tek. elnökség ilyen mozgalmat indít s méhetető cukrot kérelmez, a legnagyobb készséggel ajánljuk fel támogatásunkat.

Kérve nagyrabecsült válaszukat, hogy tagjainkat előre tájékoztathassuk, vagyunk tiszteletünk kifejezése mellett, szívélyes méhésztársi üdvözléssel:

Békésmegye és Környéke Méhtenyesztők Egyesülete.

E levél karakterizálja az egész Alföldön méhészetünk állapotát!

Mit tegyünk?

Szegény porbasujtott hazánkat talpra kellene állítanunk. Elő kelléke ennek gazdasági talpraállításunk. Az egész Alföld méhészetét éhínség fenyegeti. Honnan vegyük a segítséget? Kormányunk maga is ezer bajjal küzd. Lehet-e reményünk innen segítségre?

Államilag tömegestől képeztünk ki újabb és újabb méhészgárdát. Az egyesületek odaadólág támogatják a kezdő méhészeket. Ezzel az illetőknek, a méhésztársadalom összességének, szerencsétlen hazánk gazdasági eredményeinek akarnak szolgálatot tenni. S most éppen ezek vannak a legnagyobb bajban. A saját és családjuk amugy is nélkülöző nyomorától elvont pénzen szerzett méhrajuk vagy méhcsaládjuknak nincsen elég téli tápláléka. Igaz, hogy vannak méhészetek, amelyeknek gazdasági éve jelentékeny mézfőléssleggel zárult. De a méz drága! A most cseperedő gazdálkodás a nagyobb költséget már nem bírja el.

Most volna szükség arra az egységes méhésztársadalomra, arra a méhészsövetségre, amelynek kiépítését a Szegedvidéki Méhészegyesület olyan szívvel-lélekkel munkálja. Meg van győződve, hogy a kellően kiépített szövet-

ség hatalmas lendülettel viheti előre hanyatló méhészgazdaságunkat és évtizedes bajunkat hamarosan orvosolhatja.

Jó volna, ha szakíthatnánk avval a szokással, hogy mindenért külön-külön a kormányhoz kell szaladnunk, állnánk már egyszer a saját talpunkra, ügyes-bajos dolgainkat társadalmi uton intézzük már el! Ez volna a végcél, amelyre törekszünk!

De ettől még távol állunk. S a jelen bajban igazán alig tudunk módot találni, hogyan lehetne segíteni? A méznek majdnem az az ára, mint az adómentes kristálycukornak. Így evvel csak annyiban segíthetnénk, amennyiben megbízhatóbb téli táplálék a bizonytalan eredetű méznél. Különösen, ha olvassuk a II-ik méhészeti kerület vezetőjének jelen számunkban közölt konkrét tényekre mutató ismertetését a költsérohadás terjedéséről.

Komolyan vett hivatásunkból kifolyólag, de erkölcsi kötelességünk tudatában is mindent megteszünk méhészgazdaságunk előbbrevaló vitelének érdekében. Ezért a kezdeményező lépéseket megtettük és a segítséget szorgalmazzuk. Hogy konkrét adatokra is támaszkodhassunk, méhésztársainkat felkérjük, sziveskedjenek helységenként, körönként vagy csoportonként méhésztük inségbe jutásának következményeit és okait (időjárás, mézelés viszonyosb.), környékükön az inséges családok megközelítő számát, papirosra vetni, *azt lehetőleg hatóságilag igazoltatni és hozzánk juttatni.*

Mindenkor nyíltan és egyenesen dolgozván, figyelmeztetjük méhésztársainkat, hogy a várható segítséget illetőleg túlzott reményeket ne tápláljanak. Az utóbbi esztendőben erre elég keserves tapasztalatokat szerezhettek! Azért már jóelőre igyekezzék mindenki úgy segíteni magán, ahogy csak tud. Ilyen segítség a többek között *megbízható helyről méz beszerzése, a begyűjtött tápláléknak a családok között való okos és célszerű elosztása, az egyesítés, a savartalan teelés elősegítése, hogy a méhek minél kevesebbet fogyasszanak, tehetősebb, jobb anyagi viszonyok között élő embertársainkkal olyanforma megegyezések létesítése, hogy inséges családaink átteleltetéséért nekik megfelelő ellenszolgáltatást nyújtunk stb., aszerint, amint körülményeink lehetőnek és célszerűnek diktálják. De minden körülmények között meg kell akadályoznunk a ránk váró nagy méhpusztulást, hogy megmentsük azt az alapot, amelyen jövőre tovább építhetünk. Ha ezt nem tesszük, többtermelésre vonatkozó óhajunk csak hangzatos frázis!*

Egyesületünk választmánya szeptemper havi választmányi ülését szokás szerint, a hónap első vasárnapján, 3-án délután 3 órakor tartja a kegyesrendi főgimnázium VIII-ik osztályu tantermében. Az elnökség kéri választmányi tagtársait, hogy a megtartandó fontos ügyekre (az inséges méhcsaládok megmentése, a lap, a kísérleti telep ügye, az előre nem látható drágasággal szemben az egyesület anyagi és erkölcsi érdekeinek megvédésére) való tekintettel, minél nagyobb számban megjelenjenek sziveskedjenek. Az esetleges indítványok minél előbb írásban benyújtandók az elnökséghez.

Ami a méheknek cukorral való etetését illeti, miután az elmúlt télen engedélyezett denaturált cukorral sok helyen nagyon szomorú tapasztalatokat szereztek, bizonyára káros anyagok kerülhettek a cukorba, amit a denaturálásnál ellenőrizni alig lehetséges és sok méhcsalád éppen a denaturált cukortól pusztult el: a „Szegedvidéki Méhész Egyesület“ arra kérte a Pénzügyminisztert, hogy a méhek etetésére *tiszta kristálycukrot adómentesen és kedvezményesen áron engedélyessen.*

A „Szegedvidéki Méhész Egyesület“ Elnöksége.

A méhállam egyedei a sikeres gazdálkodás szempontjából.

Irta: Takács Gyula.

III.

Lássuk a család legtöbb tagját alkotó méhegyedét.)*

A munkásméh.

Általában dolgozó méheknek nevezzük őket. Az ő sürgés forgásukból ismerjük leginkább a méhet. Tudjuk, hogy nőnemű ivadék. Csak-hogy ivarszervei nem fejlődtek ki teljesen. Párzásra képtelenek. Petéket ugyan rakhatnak, de ezekből éppen azért csak herék származnak. Peterakásuk egyáltalán nem kívánatos. Csak az anyátlanság esetében petéznek, mint álnyák. Ez a család azonban magára hagyatva, létfontosságának e bámulatos erő kifejtése dacára is, természetszerű okokból tönkre megy.

A dolgozó méhek képezik a család zömét. Kisebbség mint az anya. Sötétebb színezetűek. Testük szőrökkel jobban van borítva, mint az anyáé.

A dolgozó méhek végzik a létfontartáshoz szükséges összes munkákat. Fiatalabb korokban ők végzik a fiasítás gondozását, táplálását, a számukra szükséges élelem előállítását, a lakás és az építmények gondozását, tisztogatását, az építkezést és az ehhez szükséges viasz előállítását. Idősebb korokban ők szállítják a vizet, gyűjtik a virágpórt, a mézet és a propoliszt. Ők keresik ki az alkalmas szállást, ők szabályozzák lakásukban a hőmérsékletet, ők élelmezik az anyát és a heréket, ők gondozzák a kikelt, de még gyámoltalan fiatal méheket, ők zárják be a fejlődésüket befejezett álcák bölcsőit, ők irányítják a fejlődés menetét s ők védik meg lakásukat és vagyonukat. Ők a család mindenesei.

Bár a méh jelképe a munkának és szorgalomnak, összetartása, egyetértése, önzetlensége, rendszeretete, tisztasága, gondossága, előrelátása, a közösség érdekeinek mindenek előtt való szemeltartása, önfeláldozása példaszzerű; haszonra való tenyésztése szempontjából nemcsak az egyes méhfajok, hanem az ugyanazon fajtához tartozó méhcsaládok között is jól észrevehető különbségeket találunk.

A sikeres gazdálkodás szempontjából tartsunk és szaporítsunk olyan méhcsaládokat, amelyek környezetünkben a legmegfelelőbbeknek bizonyultak és a melyekről az anyák során megemlékeztem.

Becsüljük meg a mi jó magyar méhünket. Ez külsejére nézve szürkés, amely színt főleg barnás vagy sárgásszürke szőrözete adja meg neki. Hátpajzsa fekete, potroha első, második gyűrűje részben barnavörös, gyakran világosabb rozsdavörös, feketén szegélyezve. A déli részeken világosabbak, míg a hegyesebb vidékeken sötétebbek.

Békés, szorgalmas, a munkában élénk, kitartó, a hordás és gyűjtés tekintetében kiváló, szerzési ösztöne nagyfokú. A hideg iránt edzett.

Kellően népes családokban él. Petézés tekintetében kellő mértékben, de nem tulszopora. A rajzásban mértékletes. Nem sok herelépet épít, heréket sem nevel sokat.

Ne hagyjuk elámitani magunkat az idegen méhfajták hangzatos feldicsérésétől. A rájuk halmozott szóvirágok főleg csak kereskedelmi érdekeket szolgálnak. Csak biztatás a megrendelésükre.

Szép, nagyon szép az olasz méh. Széles, narancsszínű potrohgyűrűi, világos szőrözete a méhet repülés közben áttetsző aranysárgának tünteti fel, ami valóban szép látvány. De rendszerint nem fejlődik olyan erős családokká, mint a magyar méh és így nem is képes annyit gyűjteni. Erősen rajzik, sok herelépet épít, sok herét szaporít. A fiasítást korán kezdi, így az a meghülés veszedelmének jobban ki van téve. Korán be is szünteti. Így a telelés idős méhekkal és kisebb létszámmal történik. Az idő viszontagságaival szemben meggondolatlanul repked és így pusztulásuk nagymérvű. Az anyák nem olyan életerősek, mint a magyar méhé és így meganyátlanodásuk nagyon gyakori.

Az cyrusi méhek szintén igen szépek. Különösen a munkásméhek, karcu termetűek, testalkatukban a darázshoz hasonlatosak. Potrohuk két első gyűrűje széles, gyönyörű aranyszínű, a napfényben áttetsző. Jól telelnek, gyorsan szaporodnak, a gyűjtésben is nagyon szorgalmasak, de tulságosan rajzának és roppant ingerlékenyek. Ez utóbbi tulajdonságuk a velük való bánást kellemetlenné, sőt keservessé teszi.

Többször hallhatjuk dicsérni a krajnai méhet, amely hasonlít a mi magyar méhünkhöz. Repülésük jellegzetes táncoló repülésű. A magyar méh nyilegyenesen repül tova. A krajnai méh szopora, szorgalmas, de nagyon hajlandó a rajzásra és igen sok herét nevel. Élelmi készleteinek nagy részét a fiasítás növelésére igyekszik felhasználni és így leginkább csak olyan helyen boldogul jól, ahol jó őszi legelőben részesül. Azonban könnyen akklimatizálódik és keresztzése a magyar méhvel igen előnyös fajt hoz létre.

De legyen elég a nemrég multban sokszor tudcsért három idegenfajta ismertetése. Hasonlítsuk össze tulajdonságaikat a mi jó magyar méheink tulajdonságaival. A választás nem lesz nehéz. Mert szemre szebb méhfajtát ugyan találhatunk, de gazdaságilag értékesebb tulajdonságokkal bírót nem.

A méhésztársadalom harcáról.

Irta: Lakner Vidor.

Most, hogy itt Szegeden tanfolyamot tartok, azon megtisztelő felszólítást intézte hozzám Takács Gyula máv. főmérnök ur, a Szegedvidéki Méhész Egyesület, valamint a Szegedi Vasutas Méhész Egyesület ügyv. elnöke, írnek valamit lapjukba, az „Alföldi Méhészet”-be.

Készséggel vállalkoztam a feladatra, mégis megvallom őszintén, sokáig töprengtem a téma fölött.

Mivel szakdolgokkal hál' Istennek bőven el van láva a lap, végre is egy olyan témát választottam, amivel már legőbbet foglalkozik az összes

szaklapok közül az Alföldi Méhészet, de mindezekig, sajnos, megvalósítani nem tudott, s ez az ország méhésztársadalmi egységesítésének ügye.

Magam is élénk figyelője vagyok e mozgalmaknak, s fájó lélekkel nézem azt a nagy, de valójában ezideig meddőnek látszó törekvést, amit az egyes méhésztársadalmi szervezetek e téren kifejtének.

Nem akarok elfogultnak látszani, hiszen hivatásomnál fogva is részrehajlatlannak kell lennem az egyes méhésztársadalmi szervezetek mozgalmait illetőleg, ezért pártatlan kritikát óhajtok mondani felőlük.

Voltaképpen két irány heves, mondhatnám — látszólag — élet-halál küzdelméről van szó. Az egyik a régi tradíciók alapján akarja vezetni az ország méhészeit és irányítani a méhészközvéleményt.

Ezzel szemben állanak az ezen kívül álló és vele ellenkező álláspontot foglaló méhésztársadalmi szervezetek.

Nem kívánok foglalkozni mindazon okokkal, melyek e két tábort elválasztják egymástól, mert hisz akik akár egyikhez, akár másikhöz csatlakoztak, ezt ugyis jól ismerik, de én úgy vélekedem, hogy mindegyik tábor el nem leplezhető célja, a vezetésre való törekvés.

Igy két táborba kerülve a magyar méhésztársadalom, a hatalomért való versengés miatt egyedül a méhészet nagy ügye szenved. Érezzük ezt mindannyian, s ugylátszik segíteni rajta nem tudunk.

Es valóban nem tudnánk?!

Erős a meggyőződése, hogy igen, de ehhez szükséges, hogy felül tudjunk emelkedni a kicsinyes dolgokon, mindnyájunknak a méhésztársadalom érdekeiért és önzetlenül kell akarnunk a méhésztársadalom egy táborba hozását! Még pedig minél előbb, mert az egységesség hiánya miatt már ugyis sokat, sőt annyit szenvedett a méhészet ügye, amit helyrehozni szinte emberfeletti munkával lehet csak.

A nemzet ellen való bűnnek tartom a mai siralmas helyzetünkben a széthuzást, az utódok átka fogja egykor kisérni a hibásakat.

Szeretném, ha igénytelen szavaim meggondolásra készítenék az illetékeseket és megtennék a kezdeményező lépéseket a méhésztársadalom egységesítésére.

Hogy magam részéről miként gondolom megoldani ezt, arra vonatkozólag utalok a Bácskai Méhész Egyesület értesítőjének f. évi februári számában megjelent felhívásomra, amely annak idején megküldetett az ország minden számottevő egyesületének, így az OMME nek is, *kérve, hogy az akkortájt összeülő ankéton vegye tárgyalás alá. Sajnos, ez nem történt meg, pedig úgy érzem, ezen az alapon sikerülne a méhésztársadalmat összehozni.*)*

A forma azonban mellékes, csak a cél éressék el.

Ezt kérem a magyar méhésztársadalmi szervezetektől.

*) Lakner ur cikkének készséggel adunk helyet, hadd lássák méhésztársaink, hogy mi semmiféle gondolat elől nem zárkozunk el. Mi a vélemények szabad nyilvánításának vagyunk hívei.

Lakner ur azt mondja, hogy a két tábor törekvése abban kulminál, ki vegye át a méhésztársadalom vezetését. Beszéljünk egész világosan. A tevékenyebb és haladottabb szellemű munkát óhajtó méhésztábor élén a „Szegedvidéki Méhész Egyesület“ áll. Ez vezető szerepre egyáltalán nem törekszik. Az egyesület és vezetőségének célja a méhész-

VÁNDORMÉHÉSZET.

Rovatvezető: BRUNNER ÖDÖN tanító.

Tisztesfü. A második főmézelo növényünk a tisztesfü. Ennek virágzása július második felére és augusztus hóra esik. A juniusi esők után erős volt a reményünk, hogy az idén a tisztesfü gazdag virágzásával bőven fog kárpótolni bennünket a tavaszi gyenge mézelésért, azonban július hóban elmaradtak az esők, a perzselő hőség és az állandó aszály elhervasztotta a tisztesfüvet és ezzel együtt minden reményünket. A tisztesfü bár ki is virágozott kövér tarlóinkon, de egyáltalán ki is égett. Csak pásztás esők jártak a Dunántul és Budapest környékén. Minő célszerű volna, ha Dunántuli méhésztársaink az esőtől áztatott tisztesfüvel gazdagon behintett vidékeket bejelentenek nekünk, szenvedő alföldi méhészeknek, hogy odavándorolhattunk volna. Ilyen mostoha időjárás mellett kétszeresen fontos a vándorlási helyek bejelentése.

A vándorlás megszervezése. Hogy vándorolhassunk, utmutatóra van szükségünk. Ebből tudjuk meg, hova mehetünk. Ezen utmutató első füzetét minél előbb szeretnénk megszerkeszteni. Ehhez szükségünk van minden méhésztárs segítségére. A ki tehát olyan vidéken lakik, ahol tömeges *akác*, vagy *tarlóvirágzás* van, írja le az odautazás módját. Szerezzen vándortanyát. *Országos érdekről van szó*, vegyen részt mindenki a munkában. A vándorlás olyan fontos, hogy arról hallgatni nem lehet. Az utmutatóban a mézelo-hely ismertetése mindenkinek a neve alatt jelenik meg. Kérünk minden mé-

gazdaság intenzív fejlesztése, a többtermelés hathatós előmozdítása és ennek érdekében az egész méhésztársadalom vállvetett munkájának biztosítása. Ezt természetesen diktátori önkönnyel végrehajtani nem lehet. Szükséges hozzá a szabad eszmecsere, egymás véleményének tiszteltben tartása, egymás meggyőzése, a megérthetős előmozdítása, a becsületes megértés és a célhoz vezető eszközök közös megállapítása. Megakarjuk szüntetni — de ez már csak másodrendű kérdés — azt az egyoldalúságot, azt a részrehajlást, azt a zártkörüiséget, azt a titkolódzást, amit az Országos Magyar Méhész Egyesület gyakorol a méhésztársadalom nagy részének sérelmére. Ha nyílt színen állhatunk szemtől-szembe, ha a részrehajlás és visszaélések megszüntetésére irányuló törekvéseinket az egész méhésztársadalom bírálata alá bocsáthatjuk (egy minden egyesületet felölelő szövetségben) és az az egyetemes gyűlés nem nekünk ad igazat, hanem úgy látja, hogy jól mennek a dolgok úgy, a hogy eddig mentek: mi a többség döntése előtt meghajolunk, csak elveink és törekvéseink célszerűségét bizonyítanánk és azok helyességéről való meggyőződésre törekednénk. Azonban ez nem történhetik. S akadálya ennek — mondjuk ki ezt nyíltan — Szilassy Zoltán egyeduralmi törekvése.

Szilassy Zoltán az OMME elnöke, a megbeszélés, a méhésztársadalmi általános akarat megnyilvánulásának alkalmát kerüli. Ezért rendezi a zártkörű ankétokat, ezért nem kell neki a *Méhészek szövetsége*, mert ott szerinte csak vesznek nekünk! Mert ott — elgondolni is rettetetes, — az övétől eltérő vélemények és nézetek is kifejezésre jutnak.

Lakner ur is mondja, hogy a „Bácsmezei Méhészegyesület” javaslatát tárgyalás alá sem bocsátotta az OMME. Lakner urnak ez az első tapasztalata. A mienk már a századik. Mi tisztában vagyunk már Szilassy Zoltán ur taktikájával.

Hogy az utódok átka kit fog kísérni azért, hogy a méhésztársadalom egyesítését akadályozza, evvel már tisztában vannak a nyílt szemmel és tisztán látók. (Szerk.)

hészársat, dolgozzon velünk a fontos cél elérésében. A vándorlásra vonatkozó minden cikket hálás köszönettel vesszünk és lapunkban is leadjuk.

Tisztesfüre bejelentett vándorlási hely: 1. Mezőkovácsháza, (Csánád m.) Miklós Andor méhésztársunk tanyája. 2. Szeged-Szentmihálytelek, Brunner Lajosnál, Szegedtől hét km-re, feltételes vasúti megállóval.

Vidéki levelek.

I.

Jászkarajenő (Pestm.), 1922. július 31.

Az idei július hava határtalanul mostoha volt a méhészetre és mezőgazdaságra. Még annyival rosszabb volt az idei július mint a múltévi, hogy a szél állandóan fujt s ha esett is egy pár szem eső — ami soha sem verte el még a porát sem, nem, hogy a földet megáztatta volna — az utána következő szelek, a kisebb esők hatását teljesen lerontották. Most egy éve is rosszul állunk ezen időtájt, de most még annyival rosszabbul állunk, hogy nincs semmi kilátás arra, hogy az idő egyhamar megváltozzék s méheink a téli élelmet begyűjthessék csak részben is. Az akácvirágot el vitte a tizenhárom napig egyfolytában dühöngő szél, a tarlóvirágot leperzselte a 45 nap óta tartó aszály, az epret lerázta a szél; már most miből főzzünk szirupot, hogy méheinket elégséges élelemmel betelelhessek! S így megint a cukorfőzetéhez leszünk kénytelenek folyamodni. De gondoskodjanak a méhészegyesületek etető cukorról idejében, ne úgy, mint a múlt évben, mert ha megint novemberben kapunk cukrot s etetjük fel méheinkkel, akkor már igazán egy bogár sem éri meg élve a jövő tavaszt a méhesben! *) Esős napjaink voltak júliusban, de bosszantásul egy egy kis „por verő”: 1., 13., 18., 20. és 24-én, összesen 5 nap. Harmatos éjszakák voltak: 4., 5., 6., 7., 8., 10. és 11-én, összesen 7 éjjel. Csendes napjaink voltak: 4., 5., 6. és 8-án összesen 4 nap. Július 20-án esett jó, kiadós eső.

Tugyi Sándor, szakelőadó.

II.

Berekbőszörmény (Biharmegye), 1922. június 30

Az akácvirágzás kihasználása a folytonos szélvihar miatt az idén sem sikerült. Rengeteg virág volt, eső és harmat hiányában nektártartalma igen csekély volt. Mérleges kaptár (országos egyesületi 3 keret soron) szaporodása következő volt:

*) Cukorhoz csakis az esetben folyamodhatunk, ha a kormány tiszta kristály cukrot engedélyez és ha ez adómentes is lesz. A tavaszi denaturált cukorral a legtöbb helyen szomorú tapasztalatokat szereztek. Denaturált cukorral többé nem szabad a méheket etetni, mert ennek több a kára mint a haszna. Ha adómentes tiszta kristály cukrot nem kapunk, akkor csakis mézzel kell etetni a méheket. (Szerk.)

Krainai élő méhcsaládokra

(kasokban)

Május 22-én 0 10 kg apadás erős szeles.	29-én 0 60 kg szap. hűvös szeles.
" 23-án 0 15 " szapor. derült "	30-án 0 35 " " " " "
" 24-én 1 20 " " " " "	31-én 0 85 " " " " "
" 25-én 2 10 " " " " "	jun. 1-én 0 80 " " " " "
" 26-án 2 40 " " nagy hőség "	2-án 0 15 " " " " "
" 27-én 2 00 " " " " "	4-én 0 25 " a. adás kevés eső
" 28-án 0 20 " " nagy szélvihar "	5-én 0 10 " " változó idő.

Összesen 11 kgr. 25 dgr. gyűjtött az akácvirágzás alatt. Itt azonban megjegyzem, hogy a mérleges kaptárban igen erős család van. A gyengébbek mézhozama átlag 6–8 kgr. Junius hava kissé kedvezőbb, amennyiben jó kiadós esők járnak, a buza táblákban szépen virítanak a vad virágok a bükköny is virágozik, úgy, hogy napi 20–40 dgr. szaporodás van. A méhcsaládok szépen kifejlődtek, a rajzás is megkezdődött, ha rosszabbra nem fordult az időjárás, úgy igen sok raj lesz. A tisztessé is szépen fejlődik, tehát volt kilátás, hogy a tavalyi mostoha évnél egy jobb következik. Ez a jó reménységünk azonban nem vált be, mert augusztus hó 15-ikén még mindig tartó tikkasztó szárazság a szépen fejlődő tisztessévet teljesen kiégette. Méhésztársi üdvözléssel

Fülöp Lajos
méhészköri ügyv. elnök.

III.

Szeged-Othalom, 1922. augusztus 10.

Tavaszi óta hallgattam, de most életjelt adok magamról, sajnos, megint panaszhanggal keverten. A tavasz későn ébredt ugyan, de mégis a tavalyi esztendőhöz képest reményekkel töltött el a méhészet iránt annál is inkább, mert megmaradt méheim az akácvirágzásból közepes eredménnyel gyűjtöttek. Ugy, hogy junius végén, julius elején szép rajokat kaptam, többek között egy akborát, hogy egyszerre nem is tudtam egy kasba befogni. Lehetett vagy 6–8 kilogramm. Nem fért bele a kasba csak kétszerre. A családok és rajok is szépen dolgoztak igaz örömmel. De jött a nagy szárazság. A családok méze és népessége megfogyatkozott, a rajok pedig már életnek kell, mert azok nem gyűjtöttek semmit. Akác után a hordás teljesen megszűnt. Ha hamarosan esőt nem kapunk, úgy ez az esztendő párja lesz a tavalyin és romlásba viszi a méheimet.

Tisztelettel

Szabó Sándor, méhészt.

A „Szegedvidéki Méhész-Egyesület” hivatalos közlései.

I. Szeptember hó 3-án, vasárnap délután 3 órakor választmányi ülést tartunk, melynek napirendjén a következő tárgyak szerepelnek: 1. Az egyesületi tagdíjnak 1922. évre 160 koronára való felemelése. 2. Az inséges méhcsaládok megmentésének ügyében teendő megállapítása. 3. Szövetség és kongresszus ügye. 4. Vidéki méhészegyesületek átiratai. 5. A hátralékos tagsági díjak behajtása ügyében ügyészi vélemény. 6. A hivatalos lap kijelölése az 1923. évre. Kérjük méhésztársainkat, hogy ezen ülésünkön minél számo-

2. Tagdíjak ügyében azon javaslatot terjesztették elő, hogy az 1922. évre 80 koronáról 160 koronára emeltessek. Nem kívántatik, hogy ez kötelezőleg kimondassék, nehogy a szegényebb sorsú tagok nehéz választás elé állíttassanak, de azok részére, akik nem bírják megfizetni a felemelendő tagsági díjakat, azok részére a lap alig lesz megküldhető az év második felében, mivel a lap előállítása ma 200 százalékkal emelkedett. A lapot alkalmasint csak azok részére bírjuk megküldeni, akik a folyó év második felére a 80 koronát még befizetik. A drágaságnak nem remélt arányokban való emelkedése következtében az összes napilapok és szaklapok kénytelenek voltak előfizetési díjaikat emelni, amint ez köztudomású. Ennek hatása alól tehát, fájdalom, egyesületünk sem képes kilérni. E kérdés fölött a szeptemberi választmányi ülés fog határozni. Különbön sokan csodálkozásuknak adtak kifejezést, hogy az aránylag olcsón, 80 koronában megszabott tagdíjak mellett még működésre képes egyesületünk. Pedig, hogy működünk, dolgozunk, annak tanuságát adjuk. Anyagi erőnk azonban fogynak. Valamit e tekintetben tenni kell. Hogy mi volna a legcélszerűbb, azzal legközelebbi választmányi ülésünkön foglalkozunk.

3. Tagdíj hátralékok nagy összegre rugnak. Több mint négyszáz tag van hátralékban az idei és körülbelül ennyien múlt évi tagdíjokkal. A hátralékokat tovább fölszaporodni nem engedhetjük, az elnézést tovább nem gyakorolhatjuk, hanem áttettük a hátralékokat az ügyészhez behajtás végett.

4. Méhcsaládok és rajok eladása és vételére vonatkozólag tagjaink közöljék szándékaikat az elnökséggel.

5. Egyesületi méhtelepünk fejlesztése érdekében kérjük t. tagjainkat, hogy egy-egy rajt erre a célra adományozni sziveskedjenek. Az adományokat nyilvánosan fogjuk nyugtatni.

6. Társegyesületeket és méhészköröket kérjük, miszerint gyűléseiken hozott közérdekű határozataikról lapunknak tudósítást küldeni sziveskedjenek.

7. Méhészeti szakkönyvek és méhészeti felszerelések, amikről márciusi számunkban említés tettünk, kaphatók az elnökségnél.

8. Cserébe adunk méhcsaládokért és rajokért kasokat és kaptárakat.

9. Válaszbélyeget kérünk a választi kívánó levelekhez csatolni. Csakis kellően portóztott leveleket fogadhatunk el.

10. Tagsági díjak a Szövetkezetben is befizethetők. (Szent István-tér 5.)

Mézértékesítő Szövetkezetünk közlései.

(Üzlethelyiségünk Szegeden: Szt. István-tér 5. Telefon: 17—25.)

1. Krajnai méhcsaládokat hoz be szövetkezetünk folyó évi szeptember havában, tekintettel arra, hogy az elmúlt aszályos esztendő következtében 50—60 százaléka elpusztult a méhcsaládoknak és hogy az idén nehéz télnek nézünk eléje. Hogy a hazai méhállományunkat gyarapítsuk és a pusztulást némileg ellensúlyozzuk, határozta el magát szövetkezetünk erre a lépésre. Körülbelül 200 méhcsaládot hozunk be kasokban. A méhcsaládoknak egyenként legalább 8—10 kiló mézüknek kell lenniök, úgy hogy azok feltétlenül telelőképesek lesznek. Az árakat és a beszerzési feltételeket az érdeklődőkkel levélbeni megkeresésre közölni fogjuk.

2. Mézet méhek etetésére szövetkezettünk állandóan árusít. Addig is, míg egyesületünk elnöksége a méhetető cukor engedélyezését ki bírja eszközölni, tiszta akácmézet árusítunk és pedig **egészséges, ragálymentes vidékről valót, amit garantálunk.** Ma ott tartunk, hogy a méz olcsóbb, mint a cukor és így a méhek etetésére gazdaságosabb is.

3. Méhészeti eszközöket, kaptárakat és könyveket állandóan árusítunk. Előző számunkban közölt árakhoz 30—40 százalékos felért számítunk.

Különfélék.

1. Dr. Gerle Imre gazdasági főtanácsos. A földmivelésügyi miniszter a szegedi gazdasági egyesület titkárát, negyedszázados közhasznú működése alkalmából, gazdasági főtanácsossá nevezte ki. Gerle Imre dr. komoly, munkás egyénisége éles ellentétben áll korunk szavallatokban bővelkedő, frázistól hemzseggő, csak látszatra dolgozó hazafiságával. A kiténtetés igaz örömmel tölt el bennünket, amelyben egy zajtalan, hasznos munkában lefolyt fél emberöltő eredményeinek méltánylását látjuk.

2. Vasutasok méhészeti tanfolyama Szegeden július 27-én nyílt meg és augusztus 13 án, vasárnap délután záróvizsgálatot nyert befejezést. A megnyitáson részt vett összes ügyosztályfőnökeivel dr. Hirsch József, a szegedi üzletvezetőség vezetője is. Megjelenésükkel a vezető egyéniségek kifejezésre juttatták azt, hogy nagy jelentőséget tulajdonítanak annak, hogy a vasuti alkalmazottak népes társadalmá szegény csonka hazánk helyreállítására, de saját családjuk anyagi helyzetének előmozdítása érdekében is részt vegyen a termelő munkában. E méhészeti tanfolyamon is 45 különböző rangú és besorolású vasuti alkalmazott vett részt és hallgatta szorgalmasan Lakner Vidor méhészeti szaktanár nagy buzgalommal tartott előadásait.

Augusztus hó 13 án délelőt a Korzó Moziban vetített képekkel illusztrált méhészeti előadást tartott Deák Imre, a kalocsai méhészkörület vezetője. Ugy ezen az előadáson, mint a délutáni záróvizsgálaton, részt vett a földmivelésügyi miniszterium képviselőjében Valló Árpád országos méhészeti főfelügyelő, Takács Gyula főmérnök és a Vasutas Méhész Egyesület ügyvezető elnöke. A tanfolyamon a kaptárkészítésben is utmutatót nyertek a résztvevők, akiknek mindegyike egy kaptárra való faanyagot kapott kedvezményes áron a vasut intézettől. A vizsgálaton fölmutatott dicséretes eredményért a földmivelésügyi miniszter képviselőjében Valló Árpád országos méhészeti felügyelő örömeinek és elismerésének adott kifejezést.

3. Békéscsabán is volt méhészeti tanfolyama a vasuti alkalmazottaknak. Ez augusztus 3-tól 20-ig tartott. Ott 34-en mutattak fel olyan szorgalmat és előhaladást, hogy látogatási bizonyítványt nyerhettek. A tanfolyamot Hrankay Béla méhészeti szaktanár tartotta közismert lelkes munkásságával és kiváló szakavatottságával. A tanfolyamon résztvevők az augusztus 20-án délelőt tartott vizsgálaton adták tanubizonyosságát szép előhaladásuknak, Takács Gyula ügyvezető elnök, a tanfolyamok szervezője és az üzletvezetőség képviselője előtt, aki édes hazánk felvirágoztatása, a méhészgazdaság legmélyebb szerezete, a többtermelés és az összetartás jegyében tartott lendületes beszéde kapcsán hálásan köszönte meg az előadó fáradozását. Mindkettőjüket lelkesen ünnepelték. Ezen tanfolyam is kaptárkészítő tanfolyammal volt kapcsolatos.

4. A „Méhészet“, Boconádi Szabó Imre Ujpesten megjelenő szaklapjának augusztus 15 iki száma bejelenti olvasóinak, hogy előfizetési díját 1922. évre most évközben a drágaság miatt 180 K-ról 300 K-ra kénytelen emelni.

5. A „Magyar Méh“ augusztus 1 iki számában Kádár Lajos országos egyesületi titkár „Mentsük meg az egyesületet“ címen ezeket írja:

„Az egyesületi életet igazán szívükön viselő méhészek szomorúan látnak a lapunk megszűkült kereteit. (16 oldal helyett 8 oldalon jelent meg!) Eddigi terjedelmének felére olvadt le s ha sokáig így tartanak az állapotok, teljesen el is sorvad. Felesleges méhésztársainknak a drágaságról beszélni... Nekünk egyedüli jövedelmi forrásunk az egész évre egy összegben megállapított évi 80 korona tagdíj. Az év eleje óta azonban 2—300 százalékos az áremelkedés mindenben, de főként papír- és nyomtatási árakban... az egyesületi tagsági díjat is jó pár ezren még mindig nem fizették be! Így nem lehet az egyesületet fentartani! Vagy tiszviselőinket kell elbocsátani, vagy lapunkat kell beszüntetni, vagy tagjaink adományaikkal sorakoznak fel az egyesület megmenésére! Egy kilogramm méz árának önkéntes felajánlása négy segíthet a bajon! Csak egy kilogramm mézet kérünk méhésztársainktól, de ezt minden, minden méhészről kérjük és — elvárjuk!“

Bár, amint rámutattunk, sok kívánni valót hagy az OMME s különösen vezetőségének működése, mégis őszinte fájdalommal tölt el társ egyesületünk anyagi helyzetének szomorú állapota, mert hiszen az OMME is méhésztársadalmunk egy részének csoportosulása a méhészgazdaság fejlesztésére, méhésztársaink érdekeinek előmozdítására van alakítva. Egy szerv, amely, ha célszerűen működésbe jön, sokat használhat elhagyott méhészetiünknek s ez uton szegény hazánknak. Anyagi állapota keserű bizonyossága, hogy ellenfeleink le akarnak bennünket tiporni. Hiszen nemsokára már az összetartás előnyeit sem tudjuk nagy szegénységünk miatt igénybe venni. Egyesületeink anyagi válságokkal küzdenek. El vagyunk szomorodva. Pláne, ha meggondoljuk, hogy államilag is szépen segített egyesületről van szó; ha meggondoljuk, hogy hatalmasan segíti egy államilag díjazott munkaerővel, Kádár Lajos titkár személyében és az állami támogatásnak egyéb fénysugarai is az OMME-t érik és melegítik elsősorban. És mindennek dacára összeomlás előtt áll! Mit szóljanak az ország többi méhészegyesületei, akik csak tagjaik anyagi támogatására számíthatnak. Mi lesz velük?

De hol van a *Vezérképviselő*, az évtizedes múlttal bíró kereskedelmi alakulata az országos méhészeti egyesületnek? Miért nem hoz ez áldozatot az OMME megmentése érdekében? Mivel rekompenzálja az egyesület tagjainak támogatását? Azt hittük, hogy egyik főrendeltetése az volna, hogy az erkölcsi testületet: az egyesületet, anyagi nehézségeiben kisegítse. Ezek a gondolatok tolakodnak előtérbe, mikor ezt a megmentéses cikket olvastuk.

6. Vasutasok lakás nélkül. Több menekült vasuti alkalmazott van még jelenleg is elhelyezve Szegeden vagonokban barakk- és szükséglakásokban. Ezek között is vannak méhészek, akik éppen azon okból nem foghatnak ismét méhészethez, mivel nincs alkalmas lakásuk és kertjük, ahol méhészetiük elhelyezhető volna. A vasuti üzletvezetőség bizonyára keresni fogja a módját annak, szükség esetén a lakáshivatalok segítségének igénybevételeivel is, hogy elsősorban azok a menekült vasutasok nyerjenek esetleg a vidéken megfelelő elhelyezést, akiknél éppen az elhelyezéstől függ az,

hogy méhészetük ujjaszervezésével a termelő munkába beállhassanak s itt is eredményeket tudjanak felmutatni.

7. Többtermelés. Ezen a címen Makón Guseó Ferenc állampénztári tanácsos, akinek neve lapunk olvasói előtt különben is ismeretes, május hónapban egy tartalmas, gyakorlati irányú, gazdasági szaklapot indított meg. A lap júniusi száma cikket hoz: tejgazdaságról, virágkertészetről, a trágya és a műtrágya alkalmazási módjairól, a baromfibetegségekről (ami különösen aktuális, mert hullanak a baromfiak), zöldség- és főzelékfeléeknek télire való elrakásáról, a hal- és rákfenyészetről. E jeles szaklap, mely havonként 8 oldal terjedelemben jelenik meg, évi előfizetési ára egy évre 120 korona. Kiadóhivatal: Makó, V., Hold utca 5. Ajánljuk melegen ezt a kiváló n. pies gyakorlati szaklapot gazdakörök tanítótestületek és falusi olvasókörök figyelmébe.

8 Gazdasági Lapok. Ez a címe annak a kiváló gazdasági hetilapnak, amely az idén már 74. évfolyamát éli és amely Beke László és Csöngös Árpád szerkesztésében jelenik meg. Hetvennégy év óta terjeszti e lap a magyar társadalomban az okszerű gazdálkodás tudományát, amelyre elmaradott gazdasági rendszerünk mellett oly égető szükségünk van. Egyetlen gazdákör, egyesület és falusi olvasókör asztaláról sem volna szabad hiányozni e lapnak. Gazdaságunk iránt érzékkel bíró tanítóink működjenek közre, hogy ez az érdekes lap az egyszerű falusi házakban is olvasóra találjanak. A kettős lap ára félévre 200 K. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VIII., József-utca 15.

9 A „Székely Méhész“ből, mely Szepsiszentgyörgyön jelenik meg, jut tudomásunkra, hogy a mézelés a kies Erdélyben sem sikerült nagyon jól ebben az esztendőben. Julius hava ott is száraz volt, csak helyenként volt eső. Tisztesfű Erdélyben nincs legalább is számottevő mennyiségben. Ott az erdőségekben nyíló fűzike adja a nagyobb hordást. Ezenkívül a vaemálna és a vadszeder. Augusztus havában a korai derek véget vetnek a hordásnak és megszűnik a mézelés. Az erdélyiek közepesen mondják ez évi mézelésüket, családonként 10—20 kg. mézet pergettek.

10. Költésrothadás. A debreceni méhészkerület vezetője Gaál Imre, méhészeti felelős 656 szám alatt kibocsátott körlevelében a következőket hozza tudomásra: „Költésrothadás terjedése. Tudomás és mihez tartás, valamint a megfelelő óvintézkedések megtétele céljából közlöm, hogy Berettyóújfalun, Kisujszállás, Szolnok, Tiszavárkony, Fegyverneki tanyákon, továbbá Nógrád-megyében Kosd, Kiterenye, Mátraszele, Salgótarján, Somfyóhányatelep; Heves megyében Apc, Óhuta, Parád; Pespilis-solt-kiskunmegyében: Rákoscaba, Pécel, Dunaharaszti, Baja, Csillaghegy; Somogy megyében, Kaposfürdő, Kaposmérő, Szomajom, Somogyvár, Nagyajom, Nagyatád, Somogyzóbb, Bőnyönye, Felsőseged, Barcs; Zala megyében Vászoly, Tolna megyében Nagydorog, Németkér, Paks; Vesztrépmegyében Siófok, Kőrsgyőr, Hársay, Alsógörzsöny, Városlő; Győr megyében Pinyéd; Esztergom megyében Sárísáp, Dorog, Csolnyk, Bajna, Epol, Kirva; Fehér megyében Sárszentmiklós, Vertes boglár, Rácalmás, Fehérvárcsurgó, Bakonysárkány, Csákvár, Nagylok: Moson-megyében Rajka községekben a fertőző költésrothadás pusztít.

A felsorolt helyekről méhcsaládokat, méhtermékeket a méhészeknek azon célból, hogy azokat saját, vagy más méhészetek gyarapítására felhasználják, elszállítani tiltva van. Aki tisztában van ezen betegség káros hatásával, annak a figyelmeztetés nem szükséges.

Tennivalók a méhesben.

Augusztus — szeptember.

A múlt évi aszály megismétlődött, A méhek téli élelem híján vannak, ismét etetéshez kell folyamodnunk.

A méhetető tiszta kristálycukor engedélyezése iránt egyesületünk megtette a lépéseket. Rövidesen elválik, sikere lesz-e törekvésünknek. Ha cukorral etethetünk a „Méhek és a cukor“ c. kiadványunkra felhívjuk a méhésztársak figyelmét, mely Szövetkezetünkben beszerezhető.

Ha cukor nem lesz, mézzel kell etetnünk, amit teljesen megbízható helyről, egészséges vidékről szerzett be Szövetkezetünk, amit a napi árnál valamivel olcsóbban tudunk méhésztársaknak nyújtani. E tekintetben Szövetkezetünk bárkinek szívesen nyújt felvilágosítást levélbeli megkeresésekre.

Kasos méhcsaládokat ne fojtsák be a méhészek. Inkább ajánlják föl a méhanyagot Szövetkezetünknek, aki azokat hajlandó átvenni.

A méhek téli mézszükségletének feleltetését szeptember hó közepe táján kell elvégezni. Augusztus hóban éppen annyit etessünk, hogy a méhek tenögdjenek. Bőven etetnünk azért nem szabad, nehogy az anyát petézésre serkentsük. Szeptember hóban pedig egy hét alatt rohamosan etessük föl azt a mézmenyiséget (4—6 kiló), amit egy-egy méhcsalád részére szántunk. Azután pedig már ne háborgassuk őket.

Az etetésnél nagyon óvatosan járjunk el. Nem szabad a mézet elcsurgatnunk a kaptárok közelében, még kevésbé a kaptár fenekére, ahonnan könnyen kiáramlik a mézillat és becsalogatja az idegen méheket és rablásra ingerli őket. Ha a kaptár fenekén elhelyezhető az etetőedény, minden nap, korán reggel távolítsuk el azt a kaptárból, mert ezzel, főleg ha az eleségből visszamaradt valamilyen mennyiség, a rablást segítjük elő.

Méhkaptárakat

és az összes

méhészeti eszközöket

legolcsóbban és a legjobb kivitelben szállítja

KÜHNE FERENC

utóda

első magyar kereskedelmi méhtelege

Budapest, I., Attila-utca 91.

Műlépek utólérhetetlen minőségben

Okvetlen kérjen ingyen és bérmentve képesárjegyzéket.

Műlépet kgr. 500.— kor.

árban, méhkaptárakat, kasokat, méhcsaládokat, rajokat, Hannemann-rácsot s minden méhészeti eszközt legjutányosabban szállít, méhészeteket berendez, mézet, viaszt, sonkolyt vesz, a

„Méhészet“

szaklapból mutatványszámot és részletes árlapot kívánatra ingyen küld

BOCONÁDI MÉHÉSZETE

Ujpest, Széchenyi-utca 7.

Telefon: 75—81.

Telefon: 75—85.